

Reciklaža stvara novu industriju u Srbiji

Pon, 11/05/09

DANAS, Biznis

str. IV

Reciklaža stvara novu industriju u Srbiji

„Podaci kojima mi raspolazemo kažu da kapaciteti koji u Srbiji trenutno postoje, obezbeđuju da samo oko 60 procenata otpada završi na pravim deponijama, pri čemu ni oni sami ne ispunjavaju uslove za zaštitu životne sredine. Šta se dešava sa onih ostalih 40 odsto, mislim da o tome ne treba dodatno ni govoriti. Uticaj svega ovoga na životnu sredinu je veoma negativan, imajući u vidu da se neki od materijala koji sačinjavaju ovaj otpad raspadaju mesecima, neki godinama, neki se nikad ne raspadaju, a za neke danas još uvek i ne znamo koliki im je životni vek potreban za dezintegraciju, s obzirom da ne postoje dovoljno dugo. Jedna takva vrsta ambalažnog otpada je PET. Samim tim je jasno i da je ekološka šteta koja iz svega ovoga nastaje ogromna. Veliku štetu, takođe, predstavljaju i gubici koji nastaju usled činjenice da se ambalažni otpad u Srbiji danas još uvek ne reciklira. U svetu se reciklažna industrija procenjuje na nekih 160 milijardi dolara godišnje, da razvijene zemlje recikliraju do 60 odsto svog ambalažnog otpada, a neke od najrazvijenijih, Japan recimo, i preko 90 odsto, a da se u Srbiji danas u najboljem slučaju reciklira ukupno do 10 odsto ovog otpada. To bi u krajnjoj liniji moglo da ima za posledicu kada jednog dana, ove godine nadamo se, počnemo da se bavimo ovom temom, reciklažna industrija bude jedna od retkih koja će beležiti rast u uslovima krize, što je takođe veoma značajno. Ono što je naročito bitno jeste da će se razviti jedna nova industrijska grana i da će ona obezbediti nova radna mesta. O tome da je u pripremi novi zakon, mi očekujemo da on ovih dana bude usvojen. To je zakon na kojem se dugo radilo i predstavlja jedan veliku uspeh ove vlade, pa i ovog ministarstva, na kome smo svi zajedno dali doprinos, pa ga u toj meri pomalo doživljavam i kao naš uspeh. Ono što je u svakom slučaju izvesno, jeste da će industrija imati veliki udeo u celom ovom budućem poslu, što je i prirodno i logično, s obzirom da će osnovni princip na kome će ceo bu-

Rade Pribičević*Predsednik Upravnog odbora Sekopak*

dući sistem biti izgrađen da zagađivač plaća. Kompanija će, dakle, imati obavezu da postavi sistem koji će omogućiti povraćaj ambalaže, pa i buduću reciklažu, da omogući sistem edukacije i informisanja građana i u krajnjoj liniji da omogući da ta ambalaža koju su izbacili na tržište ne završi tamo negde, već da bude ispraćen ceo njen životni vek. Postoje dva modela na koja se ovo pitanje danas rešava. Jedan je depozitni sistem, drugi je taj tzv. integrisani, ili multimaterijalni, za koji se mi zalažemo. Bez ulaganja dublje u ovu temu, treba reći da je depozitni sistem koji postoji u nekoliko zemalja u Evropi, jedna od njih je recimo susedna Hrvatska, efikasan kad je u pitanju PET ambalaža i kad su u pitanju aluminijumske limenke, ali je selektivan i tretira samo negde do desetak procenata ukupnog ambalažnog otpada i u krajnjoj liniji se ispostavlja kao neefikasan i veoma skup. Za razliku od integrisanog modela ili multimaterijalnog modela, kako ga još zovemo, za koji se mi zalažemo i koji podrazumeva produženu odgovornost proizvođača industrije i koji je primenjen u većini razvijenih zemalja danas. Ministarstvo koje će biti nosilac celog posla, koje će nam svima zajedno dati zadatke, industrija koja će preko budućih organizacija organizovati posao selekcije i prikupljanja sopstvenog otpada da bi on kasnije preko javnih komunalnih preduzeća i budućih privatnih operatera mogao da završi u reciklažnom procesu, umesto na deponijama.“